

Joh.14,15-21

Jer.31,31-34

Ap.G.2,1-11

Pinsedag, den 20.5.2018

290 13 282 292 750 321 725

Det er sommer og sol - det er pinse og det er fest. Vejret kan ikke være finere her, når vi skal fejre pinse. Det er festdag i dag og kirkeklokkerne kimedede ½ time i aftes.

Man kan næsten ikke begynde en pinsegudstjeneste, uden at synge den herlige salme: *I al sin glans nu stråler solen*. Vi ser det også udenfor i dag. Solen skinner og vi får måske en rigtig sommerdag med temperaturer op mod 25 grader. Det er skønt for jer, der skal holde barnedåb og det er dejligt for jer, der skal servere ved Hjulmandens Hus i eftermiddag. Vi håber, der kommer mange.

Grundtvig bruger i salmen mange udtryk fra den skønne natur, som vi kan glæde os over - også i dag.

Han taler om pinselilje-tid. Han taler om, at vi nu har sommer skær og blid og vi kan i skoven hører nattergalen - denne lille fugl med den fantastiske stemme.

Men når vi synger om den dejlige sommertid, som vi er ved at gå ind i, så er det ikke selve naturen, der er hovedsagen for Grundtvig. Han taler han først og fremmest om *livslyset over nåde-stolen*. Grundtvig er utrolig dygtig til at finde poetiske udtryk - men hvad er livslyset over nådestolen?

Pinsen er Helligåndens fest og Helligånden har blandt andet til opgave at forklare både bibelens ord og det, som salmedigtere og prædikanter siger.

Nådestolen stammer fra den telthelligdom, som Moses lavede til israelitterne i ørkenen. Her skulle de fejre gudstjeneste.

På låget af pagtens ark var der to engle. Det kaldes for nådestolen.

Her skulle ypperstepræsten én gang om året stænke blod fra ofrene og dermed skaffe soning for israelitterne. Når han stænkede blod på pagtens ark skaffede han fred med Gud.

I vores tid bliver nådestolen det sted, hvor Jesus skaffede fred mellem Gud og os ved sit blod. Han gav os livet. Derfor strømmer livslyset ud fra Jesus.

Her i kirken har vi det illustreret lige midt i kalkmaleriet her foran. Motivet kaldes for nådestolen. Vi ser Gud, der sidder på kirken og holder sin korsfæstede søn frem for os og siger: Jesu Kristi død gælder for dig. Du kan få tilgivelse for hans skyld.

Jøderne var samlet til fest i Jerusalem. Jøderne fejrer også en pinsefest. Jødernes pinsefest var en høstfest, hvor de takkede for hvedehøsten. Og det var også en fest, hvor de takkede for De 10 Bud, som Gud havde givet dem på de to stentavler.

Disciplene var kommet til Jerusalem, som de plejede, når de skulle fejre pinse. De ventede på noget, som Jesus havde lovet dem. Men de vidste ikke, hvad det var.

Pludselig skete der noget.

Med ét kom der fra himlen en lyd som af et kraftigt vindstød, og den fyldte hele huset, hvor de sad. Og tunger som af ild viste sig for dem, fordelte sig og satte sig på hver enkelt af dem. Da blev de alle fyldt af Helligånden, og de begyndte at tale på andre tungemål, alt efter hvad Ånden indgav dem at sige.

Det lyder voldsomt og vi ville nok blive meget forbavsede eller forskrækkede, hvis vi havde oplevet det.

Der skete to ting med disciplene, da de blev fyldt af Helligånden.

Det ene var, at de blev fyldt af glæde og frimodighed. De mistede al deres frygt og usikkerhed. De gik ud og prædikede om Jesus Kristus og Guds frelse.

Peter stod frem og holdt en lang prædiken. Peter forkyndte om Jesu død på korset, om hans opstandelse og om, at det var vigtigt, at de lod sig døbe.

Det endte med, at der var 3000, der blev døbt på den dag. Vi skal i dag døbe et lille barn. Den dag var der 3000, der blev døbt. Det var nok mest voksne - for de var jo ikke blevet døbt som børn. Dåben var noget helt nyt. Det må have været en stor oplevelse og en stor opgave, at disciplene den dag fik lov til at døbe 3000 mennesker.

Det var indledning til noget helt nyt. Det var begyndelsen på den kristne kirke. Derfor fejrer vi kirkens, menighedens, fødselsdag her i pinse.

Det andet, der skete med disciplene, var, at de talte på mange forskellige sprog. Der var samlet jøder fra mange forskellige lande og de hørte evangeliet på deres modersmål. Det var ikke til at forstå, at disse fiskere fra Galilæa, som havde været Jesu disciple, kunne tale disse forskellige sprog. De havde ingen boglig uddannelse.

Vi har somme tider engelske gudstjenester her i kirken - eller vi kunne sige tværkulturelle gudstjenester. Næste gang vi skal have en engelsk gudstjeneste her i Herlev Kirke er den 19.august.

Der kommer asylansøgere, som vi har somme tider tolke, der oversætter til arabisk eller farsi. Vi læser bibelteksterne på forskellige sprog.

Den første pinsedag klarede disciplene sig uden tolk. Der skete et under, et sprogunder, så de kunne tale på mange forskellige sprog. Det betød, at folk kunne høre om Guds frelse på deres eget sprog.

Vi fik en lille smagsprøve, da jeg læste den ene bibeltekst og skiftede mellem en række forskellige sprog.

Kristendommen indeholder et vigtigt budskab, som gælder for alle mennesker. Det er nødvendigt, at det bliver oversat til alle sprog. Vi forstår nu engang bedst vort modersmål.

Gud ønsker, at vi alle hører evangeliet om, at Jesus elsker os og at vi må være Guds børn for Jesu skyld. Derfor gjorde han et sprogunder den første pinsedag.

Jesus talte i prædiketeksten om, at han ville sende Helligånden til os. Helligånden er en del af den treenige Gud.

Helligånden har givet os Bibelen - og han har sørget for, at den bliver oversat til vores modersmål - også til dansk og farsi, engelsk og tysk - eller hvad der nu er vores eget sprog.

Vi må glæde os meget over, at Helligånden har sørget for, at også vi har fået Guds ord.

Når vi læser i Bibelen, så kommer Helligånden og giver os troen på, at Jesus er Guds Søn.

Da Jesus var sammen med sine disciple talte han til dem om troen, som er Helligåndens gave.

Jesus talte også om to andre ting, som vi får gennem Helligånden: fred og kærlighed.

Det er to ting, som hører uløseligt sammen.

Jesus siger i dag: *Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer.* Jesus vil komme til dig, som er fyldt af uro og give dig fred. Han kommer til dig, ved at Helligånden tager bolig i dig. Du får lov til at få et forhold til Gud, som gør at du får fred med ham.

Jesus siger om dette nære forhold, som er mellem Gud og os: *Den, der elsker mig, vil holde fast ved mit ord, og min fader vil elske ham, og vi skal komme til ham og tage bolig i ham.* Her er det kærligheden, der understreges: vores kærlighed til Gud og Guds kærlighed til os.

Pinsens budskab er, at Gud vil give os del i sin kærlighed og sin fred, så vi kan tage imod den i tro.

Når Helligånden kommer til os, skaber han tro og det giver os del i et nyt fællesskab, et livsfællesskab med Jesus Kristus og med den menighed, der samles om Guds ord. Vi er aldrig alene.

Vi er blevet døbt ind i et fællesskab med Gud, med Jesus Kristus og med alle andre, der er døbt til at høre Jesus Kristus til.

Vores borgmester understreger ofte, at Herlev er fællesskabernes by. Vi er som kristne med i et fællesskab, som ikke kun findes her i Herlev, men i hele vort land og ud over hele verden.

Det fællesskab, som vi bliver en del af, er værd at takke for. Det er vigtigt, at vi ikke bare i dag, men hele året benytter os af dette fællesskab, som kommer til udtryk i kirkegang og salmesang. Det er et fællesskab, som hænger uløseligt sammen med både dåben og pinsen, som vi fejrer her i dag.

Glædelig pinse